

El palau eivissenc de Michael Cretu, a una passa de la demolició

La mansió de 1.075 m² de Michael Cretu, responsable del segell discogràfic Enigma, està a punt de ser enderrocada. El Tribunal Superior de Justícia de Balears acaba de dictar una sentència que dóna la raó a les denúncies dels ecologistes del GEN-GOB, i declara il·legal la llicència d'obres ordenada per l'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany.

Michael Cretu, responsable del segell discogràfic Enigma i artífex de *Sadness*, una mescla de cants gregorians amb ritmes hip hop que ha encapçalat les llistes d'èxits a 23 països del món, té problemes a Eivissa. Concretament, la seua mansió de 1.075 m² de superfície haurà de ser assolada, en compliment d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears (TSJB) que recentment ha donat la raó a les denúncies dels ecologistes del GEN-GOB Eivissa i que, al mateix temps, declara il·legal la llicència d'obres concedida per l'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany.

Els fets començaren l'any 1996, quan l'empresa de Cretu, Baloo Music, SA, va demanar permís per fer una "vivenda unifamiliar" que quintuplica la superfície habitual d'una casa de camp al cim d'una muntanya estrictament protegida per la llei d'espais naturals, que prohibeix edificar a qualsevol promontori o cim. La casa, a més a més, té un estudi de gravació musical, piscines i tot tipus d'instal·lacions de luxe.

L'Ajuntament de Sant Antoni, encapçalat per Antoni Marí Tur (PP), va haver d'afrontar des del primer moment a les crítiques del GEN-GOB, que considerà "una autèntica barbaritat i una il·legalitat flagrant" l'edificació d'aquesta macromansió en un cim protegit per la llei. La corporació municipal, però, va argumentar que la ubicació de la casa no estava al cim, a pesar que tots els plànols topogràfics, les fotografies i l'evidència damunt el terreny demostraven, sens dubte, que el projecte se situava exactament al cim. Els promotors ràpidament

van dir que la paraula "cim" era un "concepte jurídic indeterminat". L'alcalde, en un fet completament inusual, va demanar auxili a altres institucions també del PP i va encomanar fins a disset informes per tal de demostrar la legalitat de la casa. Mai l'Ajuntament havia fet un esforç semblant per tal d'argumentar la viabilitat d'una construcció privada.

Finalment, l'alcalde va atorgar la llicència d'obres i avui la mansió ja és una realitat. Immediatament, els ecologistes iniciaren la via judicial, l'única que quedava per combatre aquesta construcció.

Al desembre del 2001, el jutjat contenciós administratiu de Palma va emetre una primera sentència sobre el cas. Donava la raó als ecologistes i declarava la "nul·litat radical" de la llicència concedida per l'Ajuntament, ja que, segons la resolució, era ben evident que la construcció s'ubicava al cim de la muntanya i que aquest edifici no era permès per la llei d'espais naturals. També recordava que el fet de tenir informes favorables d'altres administracions no eximia l'Ajuntament d'aplicar adequadament les lleis, fent servir el seu propi criteri. Igualment, rebutjava que pogués haver-hi un estudi de gravació en un habitatge pretesament unifamiliar. La sentència obligava a demolir la casa.

Però encara quedava el recurs davant el Tribunal Superior de Justícia. Tant l'Ajuntament com Michael Cretu van aprofitar aquesta possibilitat. Un any després, el TSJB ha emès una sentència encara més clara que l'anterior, perquè rebutja el recurs i deixa clar, ja definitivament, que el cim d'una muntanya no és "un concepte jurídic indeterminat", que

el lloc on s'ubica està totalment protegit i, a més a més, que el camí d'accés tampoc no es podia fer sense permís municipal. Per si no fos prou, Cretu i l'Ajuntament han estat condemnats a pagar els costos processals.

Tant el promotor com el consistori tenen encara una última oportunitat de fer un recurs de cassació davant el Tribunal Suprem, però només per qüestionar temes de forma, no el fons de la matèria, que ja no pot ser objecte de més recursos. És a dir, la il·legalitat de la llicència és ferma.

Indemnitzacions. Mentre que l'alcalde s'ha declarat "sorrès, desconcertat i disgustat", l'advocat de Cretu ja ha protestat amb grans crits. Jaume Roig afirma que el seu client va complir la llei, ja que va demanar el permís a l'Ajuntament i aquest li'l va atorgar. "Ell és el gran perjudicat per tot això", assegura Roig, qui ja ha avançat que demanarà indemnitzacions al municipi si finalment ha de demolir la casa. Segons els seus càlculs, aquesta indemnització podria arribar als vuit milions i mig d'euros.

Però Baloo Music no ha seguit una tramitació tan impecable com fa veure el seu advocat. Per començar, va construir més del que permetia la llicència. El permís li deixava edificar 864 m², però en el registre de la propietat consta que la superfície total del conjunt és de 1.075 m². A pesar d'això, els tècnics de l'Ajuntament no van tenir inconvenient per concedir el certificat de final d'obra, un document que teòricament demostra que l'obra s'ajusta al projecte.

DIARI DE IBEYA / PARIS MATCH

I no és això solament. Cretu va declarar a l'Ajuntament que la seua casa estava valorada en 195 milions de pessetes, per la qual cosa només va pagar cinc milions en concepte de taxa de llicència. En canvi, en les escritures en què es va registrar l'edificació hi consta un valor de 1.400 milions de pessetes.

Ara que el TSJB ha confirmat la necessitat de demolir l'edifici, tant l'oposició com els ecologistes, com molts veïns, han demanat a l'alcalde que "deixi de gastar diners públics en més recursos davant els tribunals", ja que això, diuen, només agreujarà la situació i encarirà més el cost que hauran de pagar tots els ciutadans de la localitat.

L'alcalde de Sant Antoni, perplex, afirma: "Un ja no sap què fer, perquè és una llicència que tenia totes les benediccions. Si rep uns informes positius de les administracions, jo supòs que son cor-

rectes. Jo no som tècnic en la matèria." Marí Tur, en canvi, és aparellador de professió.

Però la dirigent del GEN-GOB Neus Prats té una altra opinió: "Antoni Marí Tur va votar en contra, com a membre de la Comissió Insular d'Urbanisme, d'altres projectes que incomplien les mateixes lleis que aquest", és a dir, que era conscient que no podia autoritzar-se la casa de Cretu. "El que passa" —afirma l'ecologista— és que "la justícia és per als rics; a Eivissa, hi ha moltes edificacions en la mateixa situació, però no podem afrontar les despeses que representa la via judicial".

En qualsevol cas, la justícia ha confirmat que, fins i tot amb disset informes al seu favor, una llicència pot ser totalment il·legal.

Joan Lluís Ferrer

CENTRE CULTURAL D'ALMUSSAFES

PACO MUÑOZ presenta:

COLLARETS DE LLUM 25 ANYS

Presentació del CD "Collarets de llum", en homenatge a Miquel Martí i Pol, i un repàs per les cançons més representatives de Paco Muñoz.

Divendres 13 de desembre, a les 22.30 h. Preu: 2,40 euros

